

נ א ו ה ד ג ל

(בסמך הנפת דגל החייל, במחנה מסהוראשי בחזית איטליה ביום 3.4.45)

ברגדר בנימין.

קצינים, סמלים וחילים!
זהו רגע גדול בתולדות תנועת ההתנדבות בארץ; זהו רגע גדול בחיי העם העברי; זהו רגע גדול בחיי הארץ שיים של כל אחד ואחד מכם - הרגע בו זכינו להגייף את דגל העם היהודי, דגל תנועת השיחזור הציונית שלנו, בחזית שחרור אירופה במלחמה העולמית הזאת מיד. צורך עמוך דווקא הער לם - בחזית מלחמתנו על תקומת ישראל.

כל אחד ואחד מכם הניצבים כאן, כל אחד מאלה שנשארו בקרי החזית, כל אחד מחבריכם המזורים ברחבי החרוה הזאת ובמזרח התיכון, נשא את נפשו בהתנדבו לצבא, לראות את הדגל הזה מתנוסס מעל לראשו ומלווה לקראת קרב. כל אחד מכם במשך חמש שנות המלחמה הצדיע בלבו כלפי הדגל

הזה, ראה אותו תמיד בעיני רוחו מהר נספך לסניה. היום הזה זכינו להוציא את דגלנו מבית הגנונים ולהגישו רם ונישא לעיני השמש.

בשבילנו - הדגל הזה, דגלה של החסיבה היהודית, הלוחמת, טבול בדם של חמשה מיליונים יהודים באירופה שהובלו כשיות לסבת, הוא טבול בדם של לחמי מלחמת יאוש וגבורה כעל חומת הגיטו - הן אותנו, את החר האחרונה, הנואשת, הקדושה, הוא טבול בדם קרבנות ההגנה שלנו בארץ, שנפלו על שדות המולדת.

אנו מניפים אותו כנס נקמתנו באויב, כסמל לגאולת כבודם של אחינו השחר ימים שלא יכלו להשיב מלחמה שעתה אנו מניפים אותו כמסמל לתקומתנו - כסמל המסעל אשר בשמו ולשמו התגדרבתם ויצאתם למערכה: מפעל תקומת

עמנו בארצו החוזרת הממלכתיות הישראלית על כנה.

בשם של מיליון לחמי ישראל בכל צבאות הברית; בשם רבבות המתנדבים מארצי-ישראל הפזורים בפלוגותיהם, בשם אחינו העומדים יל המשמר בארץ; לקידוש שם של מיליוני הקרובות, להאדרת שם ארצנו קבל הצולם כולה, כנס לקיבוץ גלויות, כאות אופעה לעליה ולהעפלה לארץ, כנס בשורת הדרור והתקומה, כאות שבועתנו הנדרצה לא לשקוט ולא לגנוח עד ישוב ישראל וגאל אדמתו השדודה - אנו מרימים היום את הדגל הזה שנשלח לכם, אנשי החסיבה היהודית הלוחמת, כמתנת ההסתדרות הציונית העולמית והישיב העברי בארץ.

יחי נס מלחמת ישראל בחזית!
יחי נס הגאולה של העם

העברי בארצו!